

COMMENTARIORVM,
VARIARVMQVE
RESOLUTIONVM
IVRIS CIVILIS,
COMMVNIS ET REGII.

TOMI TRES.

PRIMVS Ultimarum voluntatum materiam continet.
SECUNDVS Contractuum.
TERTIVS Delictorum.

AUCTORE ANTONIO GOMEZIO I.C. PRAESTANTISS.
& in Academia Salmantina olim Iuris Civilis primario Professore.

ACCESSERVNT ERUDITISSIMÆ ANNOTATIONES
EMANVELIS SOAREZ à Ribeira, Iuris utriusque Consultis.

IAM VERO DENVO RECUSI, ET A MULTIS, QUOD
*Libro facietur equissimus, mendis, quibus antè scatebant, repurgati,
Addito Indice locupletissimo.*

COLONIAE ALLOBROGVM.
Sumptibus Iacobi Crispini.
M. D. CXXXI.

EMANVELI SOAREZ

DIAS VIRO ORNATISSIMO ET
CHARISSIMO CONSOBRINO.

Emanuel Soarez, à Ribeira, P. S.

RAECLARISSIMUM profectò, ac sanctissimum Papiniani
Iurisconsultorum coryphaei elogium allud est, ornatissime &
charissime consobrine Emanuel, quo ille hominis interelle
censet, hominem beneficio affici. Cum enim naturalis quaedam
& inuiolabilis inter omnes homines societas sit, quippe qui ex
eisdem in eadem gignamur, atque vniuersi huius orbis, qui vniuersa omnia tum
diuina, tum humana complecti, & concludere videtur, metabra simus, nemo
rationis compos dubitare poterit, quin & versus ille in pectore, atque ore geni
perpetuò debeat, Homo sum, humani nihil à me alienum puto; & quacunque
se se occasio tulerit, hominibus inter se vsui homines esse oporteat, non exi-
guam inde ad se ipsos utilitatem redundare arbitantes, quum cum verus
vitae nostrae se opus, ac finis in eo totus positus sit, vt Deum Optimum Maxi-
mum, quoad fieri poterit, noscamus, sequamur, imitemur, nihilque aequè in
incomparabilibus illius factis elucescat, quam perennis quidam, ac largissimus
bonitatis, benignitatis, ac beneficentiae fons, (què nemo non identidem, quan-
tumuis miser, quantumuis neglectus, ac duro sato, & veluti in pœnam genitus
haurit) nihil sanè homini potius, antiquiusque esse debebit, quam vt semper
omnes suas cogitationes eò dirigat, omnes suas vires, ac nervos eò obnixè cõ-
tendat, vt, sibi non solum natus, reliquis hominibus pro virili sua parte com-
modo atque emolumento sit: quæ profectò res à primis annis meo insculpta
animo, (quamuis multa aliò abducerent, ac propellerent) literarum studiis me
totum tradidit, addixit, ac veluti mæcipavit. nec enim aliunde quempiam vel
maiores utilitatem sibi ipsi decerpere, vel magis latiusque aliis prodesse posse
ob multas evidentes rationes mature, ni fellor, exputavi, quas si nunc recen-
dis ingenuarum artium laudibus prosequi velim, nūquam huic ad te Epistolæ
finem imponam. At enim, cum iam appeteret tempus videretur, vt in pensus
non perfunctoriè labor fructus aliquos in commune ederet, ceepi nonnullas
lucubrationes in vulgus dare, alias ad idem quàm maxima diligentia præpara-
re. Sed eccum interim dum profus nostra curiosus, pressus, ac limatus ad or-
no, venit in mentem non leue operæ precium factum iri, si utilissimos doctis-
simi Iurisconsulti Antonij Gomezij tractatus meis annotationibus locuple-
tatos typis exarandos committerem. Siquidem cum omnis sumptuosa in
eo solum versetur, eò solum tota spectet, ac referatur, vt postremæ solennes
mortalium voluntates ratum ac firmum effectum sortiantur, lites intermi-
nentur, facinora stas ac rationi cõsentaneis pœnis compestantur, ac ille pro-

DE HAEREDITATIBVS QVAE AB INTESTATO DEFERVNTVR.

Tomii primi

CAPVT PRIMVM.

S V M M A R I A.

1. *Sectio ab intestato ex tribus lineis constat, scilicet ascendentiū, descendentiū, & ex latere.*
2. *Mortuo patre ab intestato, prima causa est filiorum, qui succedunt aequaliter, & de omni iure.*
3. *Si succedunt patri ab intestato, multa facta differentia an sint masculi, an feminae: an sint in potestate, vel emancipati: an succedant patri vel matri.*
4. *Filius in successione patrie ab intestato, preferatur auctori, & si cum eo sunt in pari gradu, & ratio assignatur.*
5. *Filius patris vivente, vocari potest pater, comes, dux, &c.*
6. *Filius posthumus succedit patri ab intestato, ac si sit natuus, & habet iura futuram.*
Posthumus ita demum succedit patri, si natus sit totus vivus, & tempore legitimo, & vivat post mortuam matrem per 24. horas, & si baptizatus.
7. *Deficiente filio succedunt nepos, pronepos, abnepos, vel ceteri descendentes, & quomodo hoc intelligatur.*
8. *Non tunc non sunt qualitates.*
9. *Ponitur exemplum, in quo possit verificari, quod nepos sit natus, & conceptus post mortem auctoris, ut sibi non succedat.*
10. *Ponitur casus, in quibus nepos succedit auctori, etiamsi natus sit vel conceptus post eius mortem.*
11. *Nepotes quando succedunt auctori: & si sunt plures, et diversi filii, nam praemortui, succedunt in stirpe, & non in capita.*
12. *Idem est, si succedunt non inter se: sed cum aliquo patre.*
13. *Representatio, quae fit in linea descendenti, habet etiam locum in successione de Iure Praetorio.*
14. *An representatio in linea descendenti fiat tantum usque ad pronepos: an vero usque in infinitum.*

IN CA successione, quae ab intestato deferantur, solent à Iureconsultis tres lineae constitui: linea descendentiū, linea ascendentiū, & linea collateralium, text. in athen. de her. ab intest. v. c. 9. ibi, quis igitur

igitur omnis generis ab intestato successio tribus cognoscitur gradibus, hoc est ascendentiū, descendentiū, & collateralium, text. in l. i. ff. de gra.

text. in §. i. Insti. eod. text. in l. i. ff. de testam. milita. De prima igitur linea, scilicet descendentiū, in praesenti videbitur. De secunda verò linea, scilicet ascendentiū, dixi & tractavi in l. 6. in legibus Tauri, ubi ponitur propria materia eius. De tertia verò linea, scilicet collateralium, dixi & magistraliter posui in l. 7. in l. Tauri, ubi etiam proprie cadit materia eius. In primis igitur dico, quod mortuo aliquo ab intestato, linea descendentiū habet primam causam successiois.

2. Vide igitur mortuo patre ab intestato, filij eius succedunt sibi aequaliter, omnibus aliis exclusis, de iure in rem: nam primò succedunt de iure naturali, & est in l. scripta, ff. unde liberi, text. in l. nam & si parentibus, de iust. & iur. in l. cum ratio ff. de bono damnationis, cuius verba sunt & rationis iustitiae, quasi lex quaedam tacita, liberis parentum hereditatem adhaeret, & c. text. in athen. de trien. & sim. §. si vero, et l. i. col. 3. text. in l. inter filios, C. de her. §. cum naturale ff. de insti. & iur. text. in c. cum naturale, dist. 1. lib. 1. liberorum successio, text. in c. Raynatus, de test. lib. 1. ut legitima portio iure naturae debita, quod tamen intelligo, respectu rerum mobilium, quae caelo, terra, marique capiebantur, & efficiebantur occupantis per apprehensionem, ut in l. i. cum sequenti ff. de acquit. rer. dom. & in l. i. ff. de acquit. poss. & in §. si serv. Insti. de rer. dom. cum similibus. Item de iure gentium, quod vocamus naturale secundarium indistinctè & absolute, quo dotamina rerum fuerunt distincta & appropriata, & iusto titulo interueniente, cuiuslibet quaelibet, ut in l. ex hoc iure ff. de insti. & iur. ex quo venit ibi declaranda sententia Bartoli & communis in l. inter domos, col. an ff. de cond. indebi. & in rubri ff. de acquit. hered. 2. quasi, ubi dicit, & tenet, quod testamenti factio est de iure gentium, licet solennitas sit de iure positivo: quia debet intelligi de iure naturali primario, respectu rerum mobilium, & de iure gentium, & de naturali secundario simpliciter & absolute, respectu omnium rerum mobilium & immobilium. Similiter & secundò succedunt de iure diuino, nam dicit Apostolus Paulus in Epistola ad Galatas, cap. 4. si filius, ergo haeres per Deum, & tenet glossa in l. i. C. si minor ab hereditate se abstinuerit, & ibi Bart. & commun. dd. sed illa autoritas non rectè probat, quia intelligitur communiter à Theologis, quod si quis est filius Dei per adoptionem, & facit eius voluntatem, consequetur hereditatem eorum & glo-

in *Leum tale*, s. si arbitratu ampliat. *§. n. 2. ff. de cond. & demon. Did. à Cou. Ruu. de spons. 2. part. 2. §. 3. num. 8. & legito etiam quæ mar non penitendo labore in consilio pro summa honestissima, ac vita sacrificia consuecna, Helianora Gomezia, conscripsimus.*

Item quæro, an & quando. Videtur hac de re *Lesin. l. qui pecuniam. col. 1. ff. si cer. pet. Fel. in c. si caue. nu. 74. de sude instr. Eman. à Cost. l. si ex cautione. fol. 12. nu. 1. & 2. C. de non num. pec. & qua nos breuiter in recept. sent. thesaur. vers. confessio extra-judicialis. numer. 22. cum sequen. laudamus. nec enim sperapremum eris qua illuc conscripca sunt, huc rursus exscribere.*

Nec adhuc plenam probationem. Confusio hac de re quos nos in recept. sent. thesaur. vers. confessio extra-judicialis. numer. 22. cum sequen. laudamus. nec enim sperapremum eris qua illuc conscripca sunt, huc rursus exscribere.

Ad Ex. 19. 2. 19.

COMMENTARIORVM,
VARIARVMQVE RESOLUTIONVM
IVRIS CIVILIS COMMVNIS ET REGIL

Tomus secundus.

DE CONTRACTIBVS.

PROOEMIUM.

RESOLVTIS ijs, quæ pertinent ad vltimas testantium voluntates, ordinis ratio postulat, vt ad secundam Iuris Civilis partem, quam de Contractibus esse voluimus accingamur. Cuius tractatio ad mihi iucundior fuit, clariorque luce, & compositioni ordine indigere visa est, quod apud omnes ferme gentes, & populos circa Contractus, molestas, odiosasque passim lites exoriri viderem. Pociusimam verò operam dedit, quò facilius & clarior nostra de Contractibus procederet oratio, vt quod multorum opinionibus esset involutum, explicarem: quod varietate obscurum, clarum redderem: quod multis Iurisconsultorum responsis exuberans, variisque diffusum, ordine tractarem: quod multorum hominum tumultuose disputationibus, & molestis clamoribus obtristatum, sedarem: totam denique hanc materiam sic temperarem, vt etiam iuvenes per immensos spinososque Iuris Civilis campos spaciari tunc tandem summa cum voluptate, & fructu possent. Et ac utinam tenepessate eo venit multorum, quæ de Iure Civilis scripserunt, cum temperata, tum inopudentia: vt verè nunc demum discere possimus, quod est apud Euripidem, in Hippolito:

Νῦν δ' ἄγεθ' ἴδωμεν τὴν ἀλήθειαν
καὶ τὸν νόμον, ὃς ἐστὶν ἡ ἀρετὴ τοῦ νοῦ.

Adde etiam, quod huiusmodi indigesta scriptorum moles, passimque Doctorum opinionanes, per variis anfractibus & titulos dispersæ, rudis atque legum inuenturam ab honesto insuetico auerunt, atque etiam constanter in adyta Iurisprudentiæ ingressam in obscuras precipitant tenebras, in contrarias sententias trahunt, in turbulentos errores coniciunt: denique in desperationem plerumque adducunt. Nos igitur hanc totam de Contractibus tractationem quindecim Capitibus breuissimis & facillimis absolvimus: ita, vt quis titulum ff. de verb. oblig. tuus accedat, totamque eam materiam facillima methodo intelligere possit. Cuius autem hominum causa (vt præclarè docet Hermogenianus in l. 2. ff. de stat. hom.) Ius unum sit constituendum, primò de personis, quæ possunt contrahere, vel non ac post de cæteris, his proximæ atque canonicè applicantes titulos, vt res patitur, dicemus.

DE PERSONIS QUÆ POSSVNT CONTRAHERE VEL NON.

CAPVT PRIMVM.

SUMMARIUM.

- 1 Princeps an possit contrahere cum subditis.
- 2 An filiusfamilias possit contrahere.
- 3 An seruus possit contrahere.

ISTA est subtilis, & quotidiana materia omnium contractuum, quam resolutione pono in l. 1. ff. de verb. oblig. gasson. Pro cuius perfecta introductione, & declaratione, eam diuido in

volens ex l. servitutet. 14. ff. de servit. ubi idem disertè Jurisconsultus statuit in servitutibus urbanis, in quibus
 4. absque dubio frequentius causa, & quasi possessio continua est, quam ob rem iure merito ab hoc vulgari doctorum
 commento defectum Longonall. in l. Imperium. num. 24. & nu. 25. ff. de iuris. omn. iud. Coras. lib. 5. Adscel. v. 5.
 Duaren. de a. dist. 2. c. 2. Costal. & Coras. in d. l. servitutet. Equin. Baro. & Franc. Balduin. in §. 1. Insti. de v. iud.
 5. Charonda. li. 1. verosimilium. fol. 21. concordiam autem inter Jurisconsultos eam verisimiliam rer., et qui v. iud. p. i.
 nem negarint, ad stricte iuris regulas possessionem exigentes, quia re vera hinc non inter sit, respecterint, qui concesserint
 rationem communis utilitatis ex rebus corporeis, ad res incorporatas protulerint, dicit anverim, ac non de ni-
 hilo perduxerint, ex quibus labor aequus nobis Gomez. in infra num. 28. vers. & ex predictis se offert, penitus
 restinguatur atque evanesceat.

¶ Sed potius habet vim tituli. Videto de huius temporis hominum memoriam prætergressis effectis, Felin. in
 rub. de præf. las. in l. quo minus. num. 8. de sum. & consi. 209. & consi. 196. lib. 2. Dic. consi. 8. & consi. 496. col. 2.
 Bald. de præf. 2. part. 3. part. quasi 6. Boer. decisi. 39. Matth. de Affili. in c. 1. §. summa. ut. qua. sim. regal. Socin.
 Nepot. consi. 6. lib. 3. Dida. Com. Ruy. in cap. possessor. 2. part. §. 3. & copiose agentem Aym. Crauet. in tra. de an-
 tij. temp. 4. part.

¶ Et ibi notat & commendat Bart. Hunc eundem tex. in l. qui aliena. §. vult. ff. de neg. gest. ad idem notas &
 commendat idem Bart. in rub. C. de usufruct. Alex. in l. sape. m. 49. ff. de re iud. las. late in §. equi. num. 61. ad fin.
 Insti. de action. confert text. in l. ff. communia. præd.

¶ Sed nuda & simplex traditio. Quin, & intellige multos alioquin esse casus, in quibus etiam absque vlla nu-
 1. da traditione dominium quaratur, quos recenset gloss. in l. si ager. in verb. recte. ff. de rei vind. quam merito appel-
 lant magistrum Aret. in l. quemadmodum. col. 1. & 2. ff. de acq. possi. las. in l. in suis. n. 30. ff. de lib. & possi. & in
 l. si ex stipulatione. in princ. ff. de acq. pos. & in rub. eiusdem tit. num. 8. & in §. sed ista quedam, nu. 79. Insti. de act.
 2. plures casus meminit Alex. nu. 8. Dec. & Alci. ac las. m. 20. & Curt. nu. 27. in l. in traditionibus. C. de pact. Nu-
 col. Aret. in repet. l. generaliter. in 2. par. nu. 33. C. de secund. nupt. in quibus necdum vitale, sed & directum domi-
 3. nium absque vlla possessione, & nuda traditione transferricendum est, in xta las. in l. 1. col. 1. in fin. C. comm. de
 leg. Ludov. Gomez. in §. sic itaque. n. 24. Insti. de action. post Aret. in l. 1. col. ult. ad §. ff. de leg. lib. 1. quamvis idem
 Aret. & Alex. alicubi contrarium perperam autunnarint, quæ res si Paul. consulas in l. Titia. cum testamen-
 to. §. vlt. ad fin. ff. de leg. lib. 2. utilitate non caret.

Emanuel Soarez à Ribeira, I.C.

COM-

COMMENTARIORVM, VARIARVMQVE RESOLUTIONVM IVRIS CIVILIS COMMVNIS ET REGII.

Tomus tertius & ultimus.

DE DELICTIS.

PROOEMIUM.

H AETERNIS quae ad testamentorum contractuumque formam pertinent, satis sus-
peterque tractasse mihi videtur: hoc nunc reliqui est, ut ordinis suscepti memores ter-
tiam iuris Civilis partem, eamque meo iudicio potissimam, quam de delictis fecimus,
aggrediamur. Cuius tractatio eò mihi dignior visa est, in qua omnes nervos intende-
tem, atque (quemadmodum in extremo actu Comici solent) maiori eam fructu ac
voluptate ad finem suum perducerem, quòd haec iustitiae pars, non solum inter no-
stros, verum etiam inter Barbaros, & ceteros, qui moribus reguntur, homines, tan-
tam vim habeat, ut bonis praemia, contra verò malis supplicia proposita esse videamus. Honor enim, &
supplicium (ut dicebat Theophrastus) fidelissimi sunt rerum publicarum, omnisque humanae societatis
custodes, atque ob eam causam, poenam ac beneficium Assyrios pro diis coluisse solitos arbitror, quòd
malefactorum vindicta homines ad bene honesteque vivendum promptiores evadere, impunitatis ve-
rò spe mortalium animos eliminibus invitari ceberent. Effecit igitur cum diuturnus, atque improbus
labor, quem iam à primis adolescentiae annis iuri dicendo insuavimus, tam frequens, & assidua in iu-
diciis exercitatio, ut confidentius, & ut spero, pari cum utilitate hunc tractatum absoluerem: in quo,
praeter antiquas Iurisperitorum contrariaeque sententias, quas composuimus, iuris utriusque decisio-
nes, quae variè diffusaeque circa crimina agitari solent, sic unum coegimus, ac temperavimus, ut & vete-
rum legum sanctionibus, & consuetudinis iure (sua enim quaeque res publica variis que poenarum fur-
mas pro sapientum virorum arbitrio sibi constituit) uti possis. Primum igitur de delictis in genere, cate-
gas deinde applicantes criminum species, constitutaque illis iure supplicia dicemus.

DE DELICTORVM VARIIS GENERIBVS, AC SPECIEBVS.

CAPVT PRIMVM.

SVMARIA.

- 1 Publicum delictum dicitur omne delictum, commis-
sum in offensam Dei.
- 2 Blasphemi an possint accusari a quolibet de populo,
& qua poena puniantur.
- 3 Tempus, quo quis debeat detineri in carcere pro poe-
na delicti, an debeat esse continuum.
- 4 Publica delicta qua dicantur, & an in eis quilibet
de populo possit accusare.
- 5 Accusatio cuiuslibet delicti, quo tempore daret.
- 6 Officium iudicis, quo iudex procedat in delictis, quo
tempore daret.
- 7 Minor offensum, an possit restitui adversus lapsum
temporis concessi ad accusandum.
- 8 Si post delictum commissum transierit magnum tem-
pus, an sit iusta causa poenam mittere.
- 9 Qua dicantur publica delicta, & qua dicantur pri-
vata.
- 10 An iudex possit ex officio procedere contra delin-

- quentem in delictis privatis.
- 11 Furum, & iniuria dicuntur delicta privata, & qua
sic vario.
- 12 In causis criminalibus admittitur procurator.
- 13 In delictis, quibus tantum venit imponenda poena
pecuniaria, vel relegationis, admittitur procura-
tor.
- 14 Si reus detineatur in vinculis, bene potest pro com-
pervenire procurator in quolibet delicto.
- 15 In omnibus delictis potest procurator intervenire ad
appellandum.
- 16 An processus in causis criminalibus sit nullus, quan-
do intervenit procurator.
- 17 Quando proceditur ex accusatone, vel officio, an de-
beat iudex requirere partem officiosam, vel pro-
pinquiores consanguineos, an solent accusare,
vel non.
- 18 An remedium legis diffamari, sit generale in quali-
bet casu vel delicto.
- 19 Res, vel delinquent, cui competat aliqua exceptio,

I N D E X.

<i>Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum etiam in filio vel descendente naturali tantum, nu. 43.</i>	103	<i>Vendens dubium unam rem, quis praeferatur, n. 10.</i>	199
<i>Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum, etiam si descendens, ad quem sit transmissio, non sit naturalis, nec conceptus in vita illius, de cuius hereditate tractatur, n. 44.</i>	104	<i>Vendens suam propriam rem, an & quando compellatur, nu. 11.</i>	211
<i>Transmissio iuris deliberandi, an habeat locum secundo herede maritus intra tempus ad deliberandum concessum, nu. 44.</i>	108	<i>Venditio an valeat, si precium non sit determinatum, nu. 9.</i>	195
<i>Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum in hereditate delata iure praetorio, nu. 45.</i>	104	<i>Venditio an inter filium & patrem possit contrahi, n. 2.</i>	191.
<i>Transmissio ex capite iuris deliberandi, an habeat locum in hereditate delata iure praetorio, nu. 46.</i>	104	<i>Venditio an inter maritum & uxorem possit contrahi, nu. 3.</i>	193
<i>Transmissio ex potentia iustitiae, an habeat locum in hereditate delata iure praetorio, nu. 47.</i>	105	<i>Venditor an debeat expresse vitium servus, vel animalis vindictae exprimere, nu. 49.</i>	211
<i>Transmissio ex potentia sanguinis, quod tantummodo fiat in descendentes, nu. 48.</i>	105	<i>Venditor si contra emptorem rei mota sit lit. & emptor obtinuit, an teneatur solvere ei expensas, quas in lit. fecit, nu. 47.</i>	219
<i>Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum in hereditate delata sub conditione, & quid, quoad legitimam, & ad quem pertinebant alia bona, nu. 49. ibid.</i>	105	<i>Vicinus qui erat pauper si post furtum commissum reperitur domus, an sit sufficiens indicium ad correctionem, nu. 13.</i>	507
<i>Transmissio ex potentia sanguinis, an habeat locum, quando descendens fuit datus substitutus vulgaris, nu. 50.</i>	105	<i>Violentiam quibus modis quis committit, & qua poena puniatur, n. 1.</i>	43
<i>Transmissio ex capite iuris deliberandi, qualiter fiat, nu. 51.</i>	107	<i>Ususfructus quibus modis amittatur, nu. 17.</i>	364
<i>Transmissio iuris deliberandi non habet locum, quando heres ignorabat sibi hereditatem esse delatam, nu. 52.</i>	108	<i>Ususfructus an consolidatus cum proprietate, dicatur venire ex causa iudiciali, etiam si originalis sit ius proprietatis fuit onerosus, nu. 19.</i>	365
<i>Transmissio iuris deliberandi, quod tempus praefecti heredi, an quem sit ipsa transmissio, nu. 53.</i>	108	<i>Ususfructus casualis, qualis sit, nu. 2.</i>	359
<i>Transmissio ex potentia iustitiae, quando fiat, nu. 7.</i>	87	<i>Ususfructus formalis, qualis sit, nu. 3.</i>	ibid.
		<i>Ususfructus an possit dari pluribus, nu. 4.</i>	ibid.
V.		<i>Ususfructus an sit dividuus, vel individuus, n. 18.</i>	280
<i>Vendens simpliciter rem, an videatur vendere totam rem, vel partem, quam in ea habet, n. 12.</i>	196	<i>Ususfructus si sit concessus in pecoribus & animalibus, an partus eorum pertineant ad fructuarium, nu. 7.</i>	361
<i>Vendens domum vel fundum, an videatur vendere suum accessorium, & ei adhaerentem, nu. 13.</i>	ibi.	<i>Ususfructuarium an teneatur facere omnia, quae concernunt utilitatem rei, nu. 6.</i>	360
<i>Vendens ancillam, virum videatur etiam venditum eius partem, nu. 14.</i>	ibid.	<i>Ususfructuarium an possit vendere, vel donare usufructum, quem habet, nu. 15.</i>	363
<i>Vendens equum vel mulam, an videatur vendere sellam, vel habenas, nu. 15.</i>	197	<i>Ususfructuarium si committat delictum, quo veniat bona confiscanda, an usufructus confiscetur, nu. 16.</i>	364
		<i>Uxor, si concurrat cum aliis creditoribus, qui volunt, ut eis serviet pro debitis, an uxor praeferatur, nu. 13.</i>	325
		<i>Uxor si maritum suum captum e carcere extraxit, an aliqua poena puniatur, nu. 12.</i>	479
		<i>Uxori si legatur aliquid sub conditione, si non nupserit, & quod post mortem restituat, & non paruit conditioni, & sic amisit legatum, an debeat statim restituere, vel post mortem uxoris, nu. 54.</i>	314

F I N I S.

